

דניאל בגוב האריות

ספור על תפילה, בטחון בה', ונס גדול

גם בזמנים הכי קשים,
השם תמיד אתנו!

אִישׁ חָכָם וְצַדִּיק בְּבָבֶל

• המלך דריוש אהב מאד את דניאל.

• דניאל עבד בנאמנות ואף פעם לא לקח שחד.

• המלך תכנן למנות אותו למנהל של כל הממלכה!

דניאל ידע שהחכמה שלו מגיעה רק מהקדוש ברוך הוא.

קנאת השורים והנשיאים

לֹא נִמְצָא בּוֹ שׁוֹם פָּגָם...
אֲלָא אִם כֵּן נִתְּפֹס אוֹתוֹ בַּדָּת
וּבַתְּפִלָּה לֵאלֹהֵיוּ!

**השורים האחרים: מקנאים, מרגלים
סביב, מחפשים בו פגם וחטא.**

**דניאל הנביא: דואג לטובת
הממלכה, ישר, מתפלל לה'.**

מזמה וחק חדש

החק החדש:
במשך 30 יום – אסור
להתפלל לשום אל, אלא
רזרק למלך דריוש!
העונש: מי שיתפלל –
יושלך לגוב האריות!

המלך לא
הבין את
המזימה
כעת, זהו
חק של
מדי ופרס
שאי אפשר
לבטל.

הַבְּחִירָה בַּאֲמוּנָה

בּוֹרָא הָעוֹלָם, אֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁיֵּשׁ עָלַי סִכָּנָה, אֲבָל אֲנִי
לֹא אֶפְסִיק לְהִתְפַּלֵּל זָל
אֵלַיָּהּ. אַתָּה תִּגֵּן עָלַי כְּמוֹ
שֶׁתָּמִיד הֵגַנְתָּ!

דָּנִיֵּאל שָׁמַע עַל הַחֹק, אֶךְ לֹא פָחַד!
הוּא מִיד עָלָה לְבֵיתוֹ וּפָתַח אֶת
הַחֲלוֹנוֹת לְכִיוּן יְרוּשָׁלַיִם.

תַּפִּלָּה שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם

שַׁחֲרִית: כּוֹרֵעַ עַל בְּרֻכּוֹ
מִמָּוֶשׁ כְּמוֹ תְּמִיד.

מִנְחָה: מֵתַפִּיל לַה'
לֹא הַסּוֹס.

עֶרְבִית: מוֹדָה לַקְדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא.

שׁוּם חֶק שֶׁל בָּשָׂר וָדָם לֹא יַפְרִיד בֵּין יְהוּדֵי לְבֵין הַתַּפִּלָּה לְאַלְקִיו!

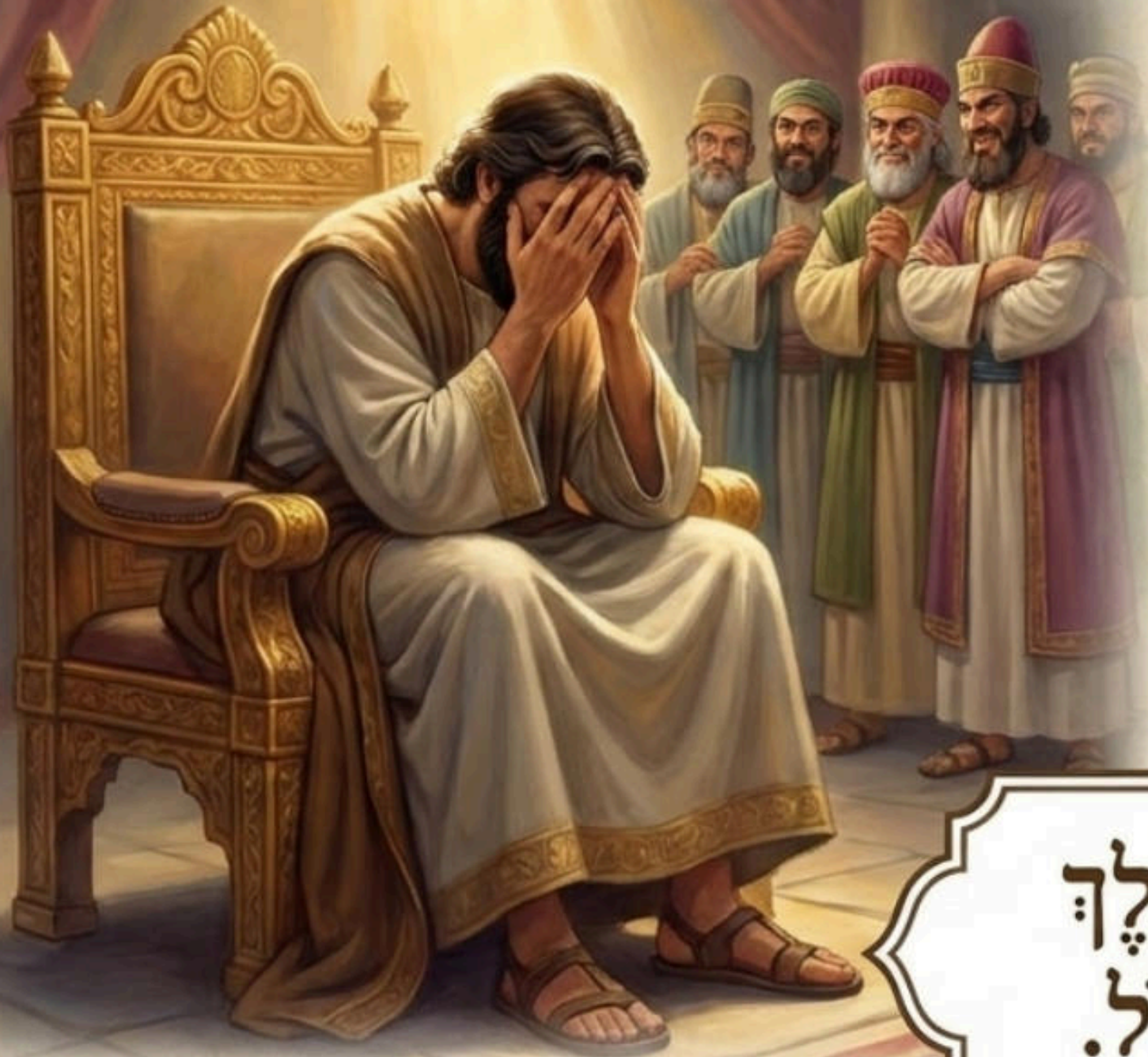
המלכדת נסגרת

השרים הרשעים מצאו בדיוק
בדיוק את מה שחיפשו.
הם מהרו אל המלך להלשין!

המלך! דניאל הייהודי לא
מכבד את החוחזק שלך.
הוא מתפלל שלוש פעמים
ביום לאלהיו!

הַמֶּלֶךְ בַּמַּלְכּוּת שֶׁל עֶצְמוֹ

- הַמֶּלֶךְ הֵבִין מִיַּד שֶׁנִּפְּל בַּמַּלְכּוּת נְבִזִּית.
- הוּא נִצְטָעֵר מְאֹד כִּי הוּא אָהֵב אֶת דָּנִיֵּאל.
- הוּא נִסָּה כָּל הַיּוֹם לְמַצֹּא דֶּרֶךְ לְהַצִּיל אוֹתוֹ.
- אָבֵל: חֲקֵי מַדִּי וּפָרֶס – אֵי אִפְשָׁר לְבַטֵּל!

מֶלֶךְ רָגִיל מוֹגָבֵל בַּחֲקִים, אָבֵל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים מְסֻגָּל לַעֲשׂוֹת הַכֹּל.

הַעֲרַב יוֹרֵד: אֶל גּוֹב הַאֲרִיּוֹת

בַּעֲרַב, לָקַחוּ אֶת דָּנִיֵּאל אֶל גּוֹב הַאֲרִיּוֹת הָרַעֲבִים וְהַעֲזִים.
הַמֶּלֶךְ נִפְרַד מֵמֶנּוּ בַּעֲצָב עֲמִק.

An illustration depicting a biblical scene. On the left, a man with a beard and a white kippah, wearing a white robe, stands with his back to the viewer, looking into a dark, stone-walled enclosure. On the right, an older man with a grey beard, wearing a purple robe, stands with his hand on the younger man's shoulder, looking towards the enclosure. The enclosure is filled with many lions, some of which are looking out. A bright light source from above creates a strong beam of light that illuminates the two men and the entrance of the den.

”אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה עוֹבֵד
אוֹתוֹ תָּמִיד – הוּא יִצִּילְךָ!

אַבֹּן עַל פִּי הַגֹּב

הגוב החתום:

הַשָּׂרִים שָׂמוּ אֶבֶן גְּדוֹלָה עַל הַפֶּתַח וַחֲתָמוּ
אוֹתָהּ, כְּדִי שֶׁאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לַעְזֹר לְדַנְיָאֵל.

לילה ללא שנה:

הַמֶּלֶךְ חָזַר לְאַרְמוֹן. מִרֹּב דְּאָגָה
לְדַנְיָאֵל, הוּא לֹא הָיָה מְסַגֵּל לֶאֱכֹל
אוֹ לִישׁוֹן כָּל הַלַּיְלָה.

הנס הגדול בלילה!

הקדוש ברוך הוא שלח
מלאך שסתם את פי
האריות!

דניאל ישב ביניהם שלו
ורגוע.

הוא התפלל והודה לבורא
יתברך שהציל אותו.

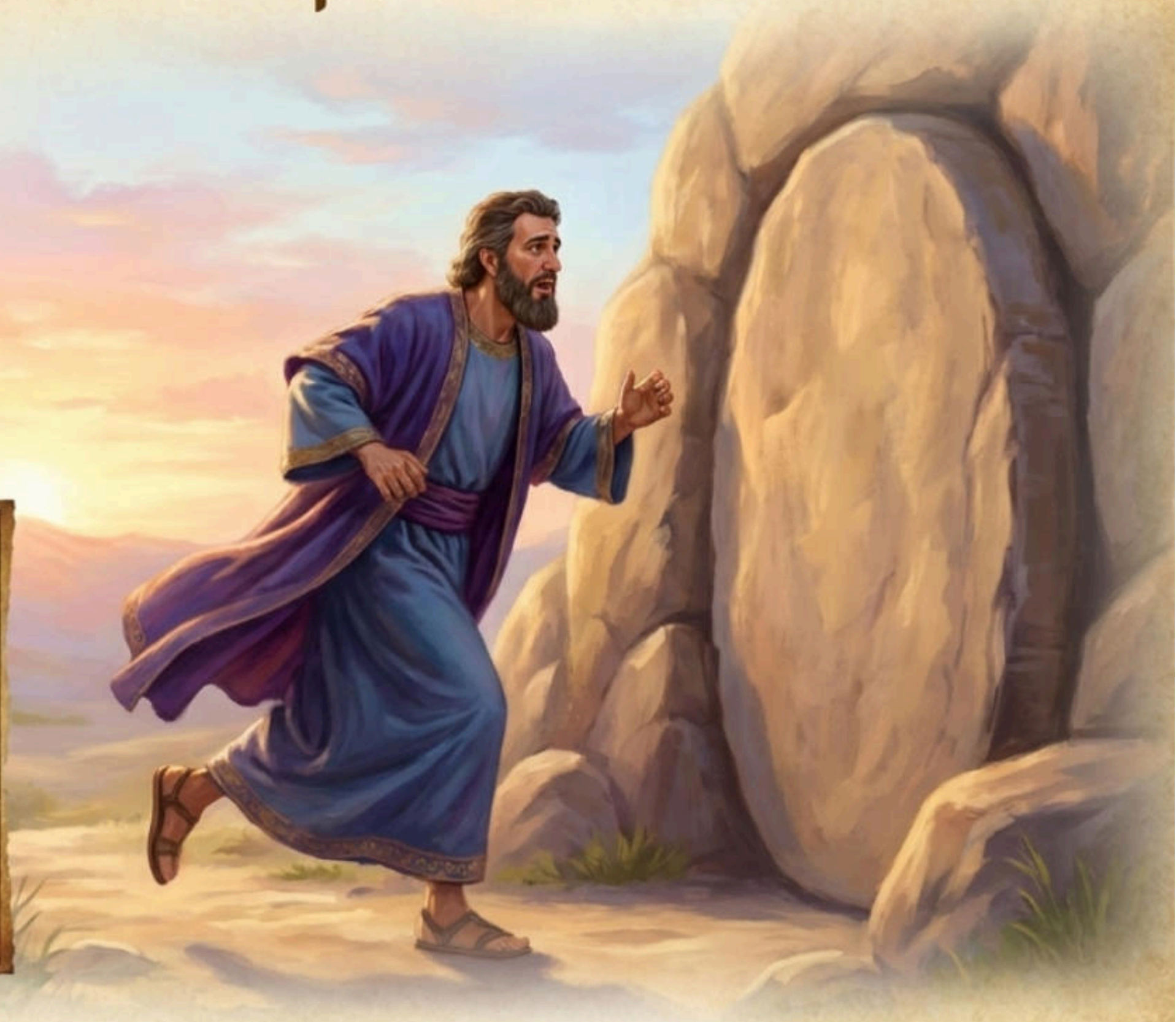
האריות שכבו לידו
בשלוש, ממש כאלו היו
בבשים קטנות.

איזה נס עצום! הטבע כלו משתחוה לרצון השם.

בוקר של דאגה ותקווה

מוקדם בבוקר, קם המלך ורץ
במהירות אל גוב האריות.
הוא התקרב לפתח וקרא בקול
בקול רועד מעצב ודאגה:

"דניאל! עבד האלוהים החי...
האם אלוהיך שאתה עובד אותו
תמיד, יכול היה להציל אותך
להציל אותך מן האריות?!"

אֱלֹהֵי שָׁלַח מְלָאכֹו!

הַמֶּלֶךְ, חַיָּה לְעוֹלָמִים!
אֱלֹהֵי שָׁלַח מְלָאכֹו
וְסַתֵּם פִּי הָאֲרִיּוֹת, וְלֹא
חִיבְלוּנִי!

פתאום, ענה דניאל
מתוך הגוב בקול
חזק ושמח!

המלך היה מאשר
ושמח עד מאד.
הוא מיד צוה
להוציא את דניאל
מן הגוב, ללא
שום שריטה!

נִצְחוֹן הַצֶּדֶק וְהָאֱמוּנָה

עֲנֵשׁ לְרָשָׁעִים:

הַמֶּלֶךְ צִוָּה לְזַרֵּק אֶת הַשָּׂרִים
הָרָשָׁעִים לְגֹב הָאֲרִיּוֹת
בְּמָקוֹם דְּנִיָּאל.

קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּעוֹלָם:

הַמֶּלֶךְ דָּרִיּוֹשׁ פָּרַס חֹק חָדָשׁ
בְּכָל הַמְּמָלְכָה: כָּל־מִצְוָה לִירָא
וּלְכַבֵּד אֶת אֱלֹהֵי דְנִיָּאל!

הֲלָקַח שָׁלָנוּ – הַשֵּׁם הוּא הַמָּגֵן!

נקודת מסר

כְּשֶׁאֲחִנוּ נִשְׁאָרִים נְאֻמָּנִים לְבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ,
הוּא תָּמִיד מִגֵּן עָלֵינוּ וּמַצִּיל אוֹתָנוּ!

שְׂאֵלָה לְדִיווּן: אִיךָ לְדַעְתְּכֶם דְּנִיָּאל הִצְלִיחַ לְהִנָּצֵר כָּל כֶּף רָגוּעַ,
וְלֹא לִפְחַד בְּכָלֹל כְּשֶׁיָּשָׁב בְּתוֹךְ גּוֹב הָאֲרָיוֹת?